

# Zrychlený dech

Helena Vondráčková

Svět je závodák,  
dravá žízeň  
dlouhý smyk,  
chvilí trýzeň,  
štěstí, cit.  
Já cítím to tak.

Svět je fajn i pech,  
život v sázce,  
plný plyn,  
oheň v lásce,  
tvrdý stín,  
zrychlený dech.

Mám ráda chvíle,  
kdy se můžu trochu bát,  
kdy se mám s kým a o co prát.

Ptej se mně,  
co všechno zní ve mně. – Smíš  
(tvář svou blízko mi nech)  
Mám v očích hořlavá úbočí, když  
(když mám zrychlený dech)

Všecko vnímám,  
všecko zvládám,  
síly za deset mám.  
Vždycky, když se trochu zadýchám.

Svět je závod všech,  
startovní dráha,  
sen i strach,  
lety vzhůru,  
strmý svah,  
moře i břeh

Nepředstírám vzdech  
život má rád  
plný plyn,  
žhavou lásku,  
jas a stín,  
zrychlený dech.

Já jenom těžko snáším  
tváře beze snů  
lhostejných lidských ledovců.

Ptej se mně,  
jak často zdáš se mi. – Smíš  
(tvář svou blízko mi nech)  
Tmou ranní vklouznu ti do dlaní, když  
(když mám zrychlený dech)

Každou krásu  
chápu tuším  
celou duší a vším.  
Přítom horce dýchám vzrušením.

Svět má spousty střech,  
spousty lidí,  
aut a měst.  
Však i slunce  
umí hrát  
a kytky kvést.

Chodím bosá tmou,  
prsty cítím  
trávu růst,  
prudká žízeň  
horkých úst  
zrychlí mi dech.

Svět zůstal v dálce,  
tratím ztlumil návěstí.  
A hlídá blízká rozcestí.

Ptej se mně,  
o čem teď zdá se mně. – Víš.  
(tvář, tvář, ústa mi nech)  
Já vlastně cítím se úžasně, když  
(když mám zrychlený dech)

I když tuším, teď to přijde,  
teď se nadechnout mám,  
tak se radši z lásky zadýchám.